

Boleradické

ZPRÁVY A INFORMACE

I. ročník

Rozšířené informační periodikum obce Boleradice

12/2004

Vánoční elegie Jan Horák

Až
kříšťálové vločky
závěje touhy navanou,
zem mrazem zkrehlou
v bělostný polštář uloží.

Až
velebné tóny zvonů
v šeru dálekanou zaniknou,
ztemnělá okna
mírem a láskou zahoří.

Až
ticho rozklene se po obzoru
a do éteru
dětská očka vypoví
tu radost, štěstí, něhu.

Pak
vyjdu do polí
snít o bájném svatovečeru,
nést tíhu co zabolí,
naslouchat větrům, rolničkám,
velebit čas zrození.

A budu
chválit Tebe.
A budu
Tě cítit vřele
Ty věčný, jedinečný!
I tebe vznešený,
tolik zkoušený,
rodný kraji,
domove milény.

Již máme opět ten krásný čas, plný nadějí a očekávání. Přejeme si pěkné a veselé Vánoce a šťastný Nový rok. Avšak tyto nejkrásnější svátky v roce si dnes každý představuje po svém. Někdo hodně peněz a dárků, jiný bohatý stůl a na něm samé dobroty, další četnost církevních aktivit, zejména děti je chtějí prožít jenom u televizorů, dospělí požitkem z nicnedělání atd. Téměř zcela se zapomíná na duchovní podstatu a rozměr vánoc, to, že jsou symbolem narození Ježíška, tedy dobra, lásky a míru a to vše, že se má narodit i v nás, především v tyto dny. Naplníme svoje nitra těmito hodnotami, nechme se jimi obdarovat a pak to budou svátky opravdu požehnané a spokojené.

Nový rok je vždy přelomovým dnem – starý končí, nový začíná. Ten minulý dává příležitost bilancovat, ten nový zase nastolovat plány, snahy a úkoly. Hodnocení uplynulého roku z pozice obce jistě bude rozporuplné. Jedni budou vidět převahu dobrých činů, dobře vykonané práce a naplňování potřeb Boleradic, jiní pravý opak. Každý má nárok na svoje stanovisko, ale pravda je jen jedna. Chceme-li se dobrat toho jaký je stav v naší obci, musíme hodnotit to, co kdo pro ni udělal, o kolik se rozšířilo podnikatelských aktivit (z toho plynou obci finance), kolik se staví nových domů (pak roste počet obyvatel jako předpoklad dalšího rozvoje obce), kolik bylo uskutečněno kulturních, sportovních i jinak poučných akcí, kolik obyvatel a organizací se do dění v obci zapojilo, kolik veřejných budov, prostranství bylo opraveno, zkrášleno, zrekonstruováno...

K tomu přejeme všem občanům stále a pevné zdraví, hodně pohody, klidu a vzájemného porozumění. Tak ať je šťastný pro Boleradice a nás všechny – ten Nový rok 2005.

ZAMÝŠLENÍ NAD VÁNOČNÍMI DOPISY

Při pročítání dopisů zaslaných „Ježíškovi“ si kdosi povzdechl: „Ale jsou ty naše děti pořád náročnější. Abych splnil jejich přání, to by chtělo uzákonit ještě nějaký patnáctý plat.“ Ale stalo se, že mezi mnoha dopisy vánoční pošty se ocitl jeden, který začínal takto: „Ježíšku, prosím Tě, nějak to zařiď, aby se náš taťka přestal opíjet. Protože, když se opije, dokáže být moc zlý. A nejenom na nás, ale i na maminku...“ V jiném dopise dítě ujistěovalo Ježíška, že už má hraček dost, ale že by si přálo, aby se už „naši“ přestali hádat a pořád si nadávat.

V rubrice „Dopisy čtenářů“ byl před časem uveřejněn dopis pod názvem „To zas byly vánoce“. Pisatelka vyprávěla, jak její manžel – alkoholik – na Štědrý večer vyházel dárky z okna na ulici, vánoční stromek shodil na zem, rozšlapal všechny ozdůbky a pak stromek vyhodil do potoka za domem.

Ptáme se, proč právě o vánocích se negativní vlastnosti našich blízkých dovedou tak vystupňovat? Proč právě o vánocích dovedou „dospěláci“, ale i dospívající tak „nasávat“ a pak řídit jak smyslů zbavení?

Dvanáct roků jsem prožil ve znojenském pohraničí. Jen asi dvakrát za tu dobu došlo k výtržnostem v kostele mimo vánoční dobu – pokaždé se na nich podepsal alkohol – ale při půlnoční mši docházelo k výtržnostem každý rok, zcela pravidelně.

Na otázku, proč právě o vánocích dochází k tak ošklivým zjevům, odpovídají někteří psychologové: Nikdy v roce není tolik dnů pracovního volna za sebou, a někteří lidé nedovedou s volným časem rozumně zacházet. Na všechno je víc času než jindy, a tedy i na pití a výtržnosti.

Jistě, něco na tom je. Ale domnívám se, že je tu ještě jeden důvod. Křečovitá snaha umlčet svědomí a jeho výčitky za každou cenu. A protože po jedné či po dvou skleničkách se to zpravidla nepodaří, pije se dál a dál.

Alkohol ovšem ještě nikdy nic nevyřešil. Výčitky svědomí také nedokáže na dlouho umlčet. Takovou moc alkohol nemá.

Co kdybys raději – třeba i po letech – zašel na půlnoční mši a otevřel své srdce tomu, kdo tě má pořád rád a komu není lhostejné nic, co tě trápí?

P.Vladimír Konečný

CO PROJEDNÁVALA RADA OBCE

Rada obce od posledního vydání zpravodaje zasedala třikrát.

Na 61. schůzi 5. listopadu 2004 projednala:

- závěry z jednání Zastupitelstva obce konaného 3. 11. 2004
- plnění rozpočtu obce od počátku roku 2000
- nabídku projektových prací na Dostavbu areálu obecního úřadu
- zřízení elektronického podpisu pro obecní úřad
- žádosti organizací a spolků o finanční příspěvek na činnost z rozpočtu obce na rok 2005
- údržbu sálu obecního úřadu
- složení inventarizačních komisí

Na 62. schůzi 19. listopadu 2004 projednala:

- zápis z dílčího přezkoumání hospodaření obce za rok 2004
- stav pracovníků na obecním úřadě
- bezúplatný převod pozemků pod komunikací III/4217 do vlastnictví JmK
- objednávku Sbírek zákonů v elektronické podobě s měsíční aktualizací
- možnosti nákupu počítačů pro obecní úřad

Na 63. schůzi 3. prosince projednala:

- činnost komisí Rady obce v roce 2004 a zrušila k 31. 12. 2004 komisi zemědělskou a životního prostředí, komisi výstavby, komisi školskou a sociální
- přípravu posledního zasedání obce v roce 2005
- bezúplatný převod pozemků na obec Boleradice po paní Marii Stehlíkové v ulici Vrchní, jedná se o pozemky na výstavbu rodinných domků – podpis smlouvy se uskuteční 15. 12. 2004 na Pozemkovém fondu v Břeclavi
- upozornění Ministerstva vnitra ČR – oddělení dozoru Brno na neplatnost vyhlášky č. 3/03 o držení a chovu zvířat na území obce Boleradice
- oznámení Vodovodů a kanalizací a.s. Břeclav o ceně vodného na rok 2005 – 26,25 Kč/m³

Po několika letech se konečně podařilo převést pozemky po Marii Stehlíkové ve Vrchní Ulici na Obec Boleradice. Zájemci o stavbu rodinných domků v této lokalitě si mohou podat žádost do 15. ledna 2004 na Obecní úřad.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Poslední zasedání zastupitelstva v tomto roce se uskuteční ve čtvrtek 16. prosince 2004.

Na programu jednání bude:

- plnění rozpočtu obce v roce 2004
- schválení Požárního řádu obce

SÁL SI JIŽ ÚDRŽBU ZASLOUŽIL

Na sále, který je provozován přes dvacet let, byla na jaře vyměněna již nevyhovující dřevěná a kovová okna za plastová, místní firmou Polyplast. Dále byly provedeny, firmou Voda, topení, plyn – L. Horáka, úpravy ve vytápění celého areálu obecního úřadu, ve kterém se nachází jedna velká a dvě malé kotelny. Výměna oken a zásah do vytápění povedou k nemalým úsporám ve spotřebě plynu a elektrické energie. Revize elektrického zařízení, delší roky neprováděná dle platných předpisů, zjistila závady, které byly rovněž v rámci údržby odstraněny. Na podzim byly provedeny uvnitř sálu opravy omítek a celkové vymalování sálu. Výměna světelných zdrojů a vyčištění svítidel se provedla při nátěru dřevěného stropu. Nátěry byly obnoveny rovněž na obložení sálu a na pódiu. Stoly a židle po dvaceti letech používání si vyžádaly celkovou opravu tak, aby mohly sloužit další léta. Dřevěná konstrukce u stolů byla nahrazena kovovou, kterou vyrobilo Kovárství Sedláček. I když se to nezdá, celkové náklady na provedenou údržbu přesahují částku 300,- tis. Kč. Při této příležitosti je třeba poděkovat místním firmám ZEČI s.r.o. a Voda, topení, plyn – Horák Ladislav za částečné sponzorování této údržby.

Rada obce

X. DIVADELNÍ SEŠLOST DIVÁCKY ÚSPĚŠNÁ

Letošní, v pořadí již desátá Divadelní sešlost je za námi, a tak můžeme začít hodnotit. Nejdříve musím říct, že ta letošní sešlost byla více než zdařilá. Troufám si říct, že výběrem souborů, zájmem diváků a ohlasem všech – také pozvaných hostů a zúčastněných režisérů a herců – byla tou nejúspěšnější. Velkou měrou k tomu přispěla nová budova boleradického divadla, která se stala chloubou širokého okolí.

Nakoukněte proto teď se mnou do čísel a do zákulisí příprav boleradické sešlosti. Pomyslný vavřík úspěchu Divadelní sešlosti totiž znamenal měsíce příprav, ve kterých telefonicky, dopisy nebo e-maily předsedkyně Divadelního spolku zvala nejlepší divadelní soubory z republiky do Boleradic, úřady byly žádány o finanční pomoc a členové divadelního spolku a přátelé našeho divadla o pomoc při organizování přehlídky.

Do Boleradic letos přijelo jedenáct souborů z České republiky a ze Slovenska, diváci viděli třináct představení v osmi dnech, kdy sešlost

navštívilo celkem 1595 diváků, přijelo několik zájezdů z okolí, prodalo se 42 abonentních vstupenek, pět představení bylo zcela vyprodáno, šest představení bylo téměř zaplněno. Každé představení navštívilo průměrně 123 diváků, takže kapacita sálu byla využita na 87 %. Nejuzdálenější soubor k nám přijel až z Libochovic, které jsou v severních Čechách.

Na dobrém průběhu přehlídky se podílelo více než třicet členů Divadelního spolku, kteří denně zajišťovali předprodej vstupenek, vítání souborů, doprovod herců, uvádění diváků, službu v pokladně, baru nebo v šatně, fotografování představení, přípravu večerí a úklid v divadle. Možná, že jsem na něco ještě zapomněl. To mi, prosím, promiňte.

Kvalitou souborů a předvedených her byla ta letošní Divadelní sešlost také úspěšnou. Většina pozvaných souborů už se svou hrou získala cenné vavříny na významných krajských nebo národních přehlídkách a nepřijely do Boleradic hrát poprvé. Někteří herci a režiséři jsou už našimi dobrými přáteli.

V samotném závěru jménem výboru Divadelního spolku a troufám si napsat jménem vašim – diváků a přátel dobrého ochotnického divadla – musím poděkovat všem, kteří se byť jen nepatrně podíleli na přípravě X. Divadelní sešlosti. Děkujeme vám za pomoc a za návštěvu připravených představení. Jsme teď vašim dlužníkem a věříme, že hrami uvedenými brzy v bolederickém divadle náš dluh s vámi vyrovnáme.

Radomír Omasta

INFORMACE PRO VINAŘE

Chtěl bych upozornit vinaře na povinnosti, které pro ně stanovil zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství. Podle tohoto zákona má pěstitel, který prodal alespoň část úrody hroznů výrobcům produktů, povinnosti zaslat nejpozději do 10. prosince prohlášení o sklizni ke stavu 30. listopadu daného roku na Registr vinic. Tento pěstitel má také povinnost vést určitou evidenci. Protože na tomto místě není dostatek prostoru pro delší výklad povinností, které pro vinaře z výše uvedeného zákona plynou, je možno si na obecním úřadě vyzvednout podrobnější rozbor povinností, včetně formulářů jednotlivých příloh.

Petr Koráb

MALÁ GALERIE OSOBNOSTÍ NAŠÍ HISTORIE

Jan Adam z Víckova

V poslední době u nás velice frekventovaná postava. Jsou o ní dvě divadelní hry i romány, prezentovaná je při různých příležitostech. Kdo byl tento muž?

Poslední reprezentant velice významného moravského šlechtického rodu, jehož zakladatel pocházel z hradu Víckov u Tišnova (dnes je z něho jen nepatrná zřícenina). Do vlastnictví tohoto rodu se dostaly Boleradice v roce 1530 a

prvním jejich majitelem byl Vilém z Víckova, po jeho smrti je zdědil Závíš z Víckova. Po něm je zdědil Přemek z Víckova a to byl otec našeho Jana Adama. Páni z Víckova se také psali z Prusinovic a většina z nich zastávala vysoké zemské funkce a byla velice dobrými hospodáři, což se projevilo na jejich statcích a bohatství. A to se velice kladně projevovalo i v naší obci. Za jejich panování zaznamenala nebyvalý rozkvět (i v počtu domů na obyvatele) a obdržela mnoho výsad a privilegií. Všichni byli horliví protestanti a stejně tak i jejich poddaní. Proto u nás se dařilo Českým bratrům i novokřtěncům. Otec našeho Jana Adama byl Jan Přemek a matkou Anna z Obrhamu. Z jejich manželství vzešly tři děti, dvě dcery a to Anna Marie a Anna Kateřina a syn Jan Adam. Otec zemřel v roce 1590 ve věku 33 let a to Adamovi byl sotva rok. Proto jeho poručíkem se stal strýc Arkleb z Víckova, který měl za manželku Lukrécii Nekšovnu. Ten velice dbal o výchovu svého synovce a jeho bohatství mu dovolilo, aby mladého Jana Adama poslal na univerzitní studie do Itálie, neboť se měl stát právníkem ve službách země a státu. Arkleb z Víckova byl nejen výborný hospodář, ale také hluboce věřící evangelík a vážený člen zemského soudu. Ten za mladického Jana Adama spravoval Boleradice a velice jim přál. Zemřel v roce 1608 ve věku 47 let a proto se Jan Adam musel předčasně vrátit z Itálie, aby se sám ujal svých statků (Čejkovice, Vrbice, Prušánky a Boleradice). Dne 25. 11. 1610 se oženil s Mariánou z Bubna. Jako svatební dar jí věnoval náš poplužní dvůr, což pro ni později bylo velice prospěšné. Ta dvůr pronajala Novokřtěncům a ti prospívali jí i obci. Novomanželé pak prožívali líbánek na zámku v Čejkovicích a odtud spravovali svoje statky. Jan Adam byl oblíbený nejen u svých poddaných, ale vůbec ve společnosti. Proslul svojí štedrostí, která mnohdy byla až marnotratností, na což i mnohokrát doplatil. Zato jeho manželka vynikala rozšafností, byla dobrou hospodyní se smyslem pro pořádek, což mělo na Jana Adama blahodárný vliv. V roce 1610 přijela do Čejkovic Lukrécie Nekšovna se svým druhým manželem Albrechtem Eusebiem z Valdštejna a štedrosti Jana Adama zneužila natolik, že ten se v její prospěch vzdal svých dědických nároků na lukovské panství a to za velice nízké odstupné. Tím po její smrti Albrecht z Valdštejna získal velké jmění z něhož si mohl postavit vojenský oddíl a tak zahájil svoji velkolepou kariéru. Později se z obou mužů stali nepřátelé.

Jan Adam měl dvě děti, dceru Annu Sabinu a syna Karla Lva. Jan Adam oplýval dobrosrdečností a veselostí, živě se zajímal o dění v Čechách a na Moravě, jeho manželka se více starala o dobrý chod panství, čehož bylo důkazem jeho četné rozšíření. V jejich domácnosti vládla srdečná staročeská prostota a pohoda, prostoupená vrélym náboženským citem.

Jan Adam se po roce 1615 zúčastňoval zemského soudu a veřejného života. Jezdil proto často do Prahy, Olomouce, Brna a byl dokonce

přítomen na pražské defenestraci, která zahájila český odboj. Do něho se Jan Adam zapojil a zcela se mu oddal. Dostával v něm důležité úkoly, které svědomitě plnil s jemu vlastním zápalem. Zejména po bělohorské katastrofě se do něho pustil s velkou vervou a oddaností. Po zradě Valdštejna mu byly navráceny jeho statky a tak v roce 1620 se stal jeho sídlem pevný hrad Lukov z něhož vedl svůj ozbrojený odpor proti císařským vojskům i boj za náboženskou svobodu. Za necelý rok vlády na Lukově si získal takou důvěru a oblibu u drsných Valachů, že ti šli za ním kdykoliv a kamkoliv i do toho nejhoršího. Brzy získal titul vůdce Valachů. Stejně tak jak vedl odboj Valachů, organizoval i zahraniční odboj, hledal pomoc ve Švédsku, Holandsku, v Uhrách a jinde. Za to vše si vysloužil nesmiřitelný hněv kardinála z Ditrichštejna a ten navrhl císaři, aby odškodnil brněnské jezuity bolearadickým statkem „toho arciběla z Víckova, nyní podněcovatele a velitele vzbouřených Valachů“. A tak již 21. listopadu 1621 císař poslal komisaře „do městečka Polehradice“ a ty se tak staly první konfiskací emigrantských statků na Moravě. Manželce a dětem pak nastaly krušné časy.

V letech 1622 – 1624 Jan Adam vedl časté diplomatické cesty v zahraničí ve prospěch českých poměrů, víme, že veškeré snahy byly marné. Ale pán z Víckova se nevzdával, v roce 1626 se vrátil na Moravu a znovu organizuje vojenský odpor a to se značnými úspěchy, velice udatně a sverpě. Ale vše bylo marné, jeho bystrost, obětavost, statečnost. Poslední zpráva o něm je z roku 1627. Jeho smrt je zahalena mlhou neznáma v tom jak a kde skončil jeho život. Nedožil se ani čtyřiceti let. Živ ani mrtev nepadl do rukou svých nepřátel. Pravděpodobně valašské hory ukryly jeho hrob.

Jeho manželka zemřela roku 1623, dcera Sabína mizí na Moravě roku 1636 a syn Karel byl zabit roku 1641 císařským důstojníkem. Všichni tři si prožili nesnesitelné útrapy. Cejkovická idyla se rozplynula, starobylý rod z Víckova zmizel z Moravy.

(příště farář Filip Toufar)

Jan Horák

Z NAŠÍ MINULOSTI - NĚCO O BOLERADICKÝCH CIHELNÁCH

První cihelna se připomíná roku 1770, byla to cihelna „milířová“, tzv. Panská a náležela divácké vrchnosti. Z této cihelny byly použity cihly na stavbu diváckého zámku a také při budování vinných sklepů v Boleradicích „ve dvoře“. Byla na místě dnešního domu č. 138 na Dolním Konci.

Později se cihelna připomíná v místech pod Paseky, na obecním pozemku, který byl pronajatý židovi, staviteli z Hustopečí – Aškenesovi. Ten z těchto cihel postavil roku 1883 naši obecnou školu.

Jinou cihelnu postavila obec v Pekelné ulici. Také „milířovou“, kterou si pronajal pan Stehlík a

po něm pan Jan Čermák. Tato cihelna roku 1914 zanikla.

Od té doby se lidé obraceli na kruhovou cihelnu v Hustopečích pana Bedřicha Šíra.

Nová cihelna v Boleradicích se vybuďovala až roku 1969. Podnět k založení dal předseda MNV pan Metoděj Vašíček. Byla to polní pec, opět „milířová“, postavena na kapacitu 30 tisíc cihel.

Stála v místech blíže okresní silnice směřující k Morkůvkám, pod kopcem zvaným „Nad rybníkem“. Vedoucím byl pan Ludvík Chromý. Kronikář uvádí, že ve výrobě pracuje 8 lidí, staří cihláři důchodci – Jan Kocman, Klement Zaňát, Leopold Skoumal, Alois Chaloupka a Karel Koráb, z mladých se zaučoval Jindřich Venouš. Pomáhaly také ženy. Od července roku 1969 začala cihelna vyvážet první pálené cihly dobré kvality (čerpáno z kronik).

Tolik o cihelnách ze starých kronik. A co areál „Tihelňa“? Doplnění údajů, či další poznatky k této tématice můžete poskytnout k dalšímu zpracování.

A ještě jedna výzva.

Blíží se konec roku, bude se bilancovat a hodnotit, a tak vyzývám všechny představitele organizací, spolků i podnikatelských subjektů, aby v měsíci lednu dodali podklady pro zápis do kroniky za rok 2004. Tuto „povinnost“, na kterou pamatuje i vládní nařízení, málokdo plní včas a bez průtahů.

Předem děkuji.

Pavel Kabela, kronikář

„COUNTRY WEEKEND 2004“ VE ZNOJMĚ – 15. – 17. 10. 2004

Byl pátek 15. října a my jsme vyrazili na cestu do Znojma. I když byly autobusy pěkně nacpané, nic nebránilo tomu, abychom zažili legraci a těšili se na netradičně prožitý víkend s kamarády, kteří rádi tancují. Jeli jsme na pozvání do Znojma, kde jsme už před šesti lety byli, avšak coby začátečníci. „Masánčata“ (tak se soubor jmenuje) nás pozval, od té doby ušel též kus cesty a jak jsme později zjistili, převážně se věnuje tancování tzv. „Line dance“. Na spaní po tělocvičnách jsme už zvyklí, na tancování do večera také, jediné co nás překvapilo bylo jídlo. Maminky znojemských dětí totiž pro nás napekly buchty, udělaly pomazánky, no prostě, měli jsme na snídani velký výběr a cítili jsme se jako doma. Poněvadž soubor slavil kulaté výročí založení, čekal nás odpoledne dětský country bál a večer country bál pro dospělé. Tomu ale předcházelo dopolední slavnostní přijetí u místostarosty Znojma na radnici, kterého se zúčastnili zástupci všech souborů.

Country bál odpoledne začínal netradičním nástupem, který se nám líbil (určitě to zkusíme i u nás), po té následovala předtančení jednotlivých souborů. Co nás tedy ale dostalo, bylo tancování dospělých z Ústavu sociální péče v Břežanech – ať jim příroda nenadělila to co nám, bylo to úplně jedno, tancem na parketě žili, prodávali i to málo, co byli schopni se naučit. A věřte, klobouk dolů,

potlesk byl bouřlivý a plný uznání a obdivu. I večer sklidili stejně, ostatně i my jsme byli odměněni. Hodně legrace jsme zažili při tombole, vyhrával totiž každý los a někteří měli dopředu obavy, jak to vše povezu domů. Celé odpoledne jsme slyšeli, že má večer zpívat s kapelou Eagles & Horses z Hradce Králové nám všem známý zpěvák Tomáš Linka, mimochodem zpíval kdysi s Michalem Tučným, čekali jsme, že se objeví a ono nic. Až najednou, z mikrofonu se začala linout nám dobře známá „paní má se má, voní mátou...“ – stál tam, zpíval lehce a foukal na harmoniku. Večer byl dlouhý, plný překrásného tancování – dospělých z Ivančic, malé drobtiny ze Znojma, hostů z Německa, střídání country kapel Šediváci a Květinka ze Znojma. Moc se nám spát nechťelo, ale únava stejně brzy zapracovala.

A aby toho nebylo málo, zařídil pro nás vedoucí souboru „Masánčata“ pan Zdeněk Frank vyhlídkovou jízdu eko – vláčkem po Znojmě, která byla perfektní, viděli jsme všechny krásy města.

Děkujeme za tento hezký víkend, věříme, že tamější soubor k nám přijede na oplátku. Příště s námi pojedou i ti naši malí, kteří nám už ve své šikovnosti v tancování začínají šlapat na paty.

Za nás starší z Nedánova psala Marta Reiterová

5. MALÁ REGIONÁLNÍ KONFERENCE O EKOLOGICKÉ VÝCHOVĚ

Ve čtvrtek 4. listopadu 2004 pořádal Dům ekologické výchovy Lipka v Brně konferenci o ekologické výchově. Akce byla akreditovaná MŠMT a konala se pod záštitou pana Libora Ambrozka, ministra životního prostředí ČR.

V září 2004 jsem byla požádána vedením Lipky o zpracování prezentace na téma „Spolupráce školy, obce a společenských a zájmových organizací“. Již vloni jsme s paní učitelkou Plockovou zpracovávaly příspěvek na téma „Proměna klasické školní zahrady na zahradu přírodní“ a tehdy jsme se s dobrou podporou školy ze strany obce pochlubily.

Ve sborovně nastala široká diskuse, co do prezentace zařadit a tehdy jsme se rozdělili na dvě skupiny – místní a dojíždějící. Ti z Boleradic vidí situaci již léta podobnou v tom, že volný čas dětí je podporován ze strany obce a organizací a připadá jim to samozřejmé. Já a kolegyně Plocková vidíme podporu nebo také ne-podporu i tzv. „za humny“ – jezdíme s dětmi na různé přehlídky a semináře a vnímáme zkušenosti vedoucích ostatních souborů s podporou volnočasových aktivit ze strany obcí. Cítíme potřebu poděkovat všem příznivcům, rodičům, zastupitelům obce a také vedení školy, kteří nám při organizování akcí konaných pro děti pomáhají.

Nastal čas přípravy, shromáždila jsem si fotodokumentaci a požádala o spolupráci pana Ing. Jiřího Jandu, kterému chci také poděkovat za pomoc s prezentačním CD. Na nástěnku, kterou jsem dostala přidělenou, jsem pověsila fotografie z akcí, které se z důvodu časového omezení příspěvku na CD nedostaly. Pan starosta mě

vybavil pohlednicemi a propagačním materiálem o Naučné stezce, který si zájemci z řad pedagogů odvezli domů. Doprovodný text bude otištěn ve sborníku a tak si ho budou moci účastníci přečíst ještě znovu. Bylo pro mne potěšením, když mě oslovilo několik učitelů s tím, že si pamatují náš loňský příspěvek a tvrdili mi, že není možné, aby to co jsem uvedla letos, se dalo v malé vesničce uskutečnit. Mě osobně oslovil příspěvek Mgr. Michala Medka – Ekoškola. Získala jsem kontakt, kde najít bližší informace a posunout se v činnosti s dětmi a pro děti dál k novému cíli.

Abych se přiznala, v průběhu konference jsem měla dobrý pocit z toho, že se můžeme pochlubit s tím, co se nám daří, před více než stovkou učitelů ze škol celého jihomoravského kraje a také hosty ze Slovenska.

Odpoledne konference pokračovala formou pracovních dílen, to znamená předávání si zkušeností a informací mezi účastníky a lektory. Původně jsem chtěla jít na téma „Škola – místo k životu“, ale lektorka onemocněla, tak jsem si vybrala paní Michaelu Galvánkovou z občanského sdružení Vydra, z Čierneho Balogu, abych poznala, jak pracují jiná občanská sdružení.

Mirka Vavriková

SOUTĚŽ „O ZELENÝ HROZÉNEK“

V pátek 5. listopadu 2004 vyjeli členové country tanečního souboru Nedánov na víkendovou akci do Břeclavi. Jeli jsme autobusem do Hustopeč a potom vlakem, cesta vlakem byla pro mnohé děti největším zážitkem.

Pan Míra Procházka nás vyučoval klasickým country tancům a pan Valenta cloggingu (step). Od pátku do neděle jsme měli možnost odpočinout si a podívat se na soutěž „O zelený hrozeňek“, měli jsme také své želízko v ohni. Děvčata zatancovala čtverylku, jejíž choreografii vymyslela Martina Lupačová. Sice jsme nezískali žádnou cenu, ale mnoho zkušeností, protože v porotě seděli tentokrát jen samí odborníci na tanec a hodnotili přísným okem. Výhodou byla možnost sejit se večer s porotci a konzultovat s nimi vystoupení, abychom se příště mohli vyvarovat chyb. Martina Lupačová a Lenka Dořková načerpaly nové informace do další práce. Od ledna jezdí do Hodonína na výuku cloggingu a od září předávají své umění dalším členům našeho souboru.

Někteří tanečníci byli na takové akci poprvé, poznali jsme také kdo se o sebe umí sám postarat, uklidit si svoje věci, zabalit si batoh bez maminky na cestu zpět. V neděli jsme se všichni vrátili domů, sice unavení, vytancovaní, ale spokojení.

Mirka Vavriková

VÁNOČNÍ JARMARK

Jen co se ohlásilo podzimní počasí začali ve školní družině přípravy na vánoční jarmark.

Připravujeme krásné maňásky, malovaná trička, panáčky z květináčů, vyšívané prostírání, vyšívané obrázky, polštáře, plátěné tašky, vánoční

svícny, malované perníčky a další zajímavé výrobky.

Výrobky si můžete přijít koupit do sálu OÚ v sobotu 18. 12. 2004 v době od 14,00 – 15,45 a v neděli 19. 12. 2004 od 14,00 – 17,00.

Peníze získané prodejem výrobků budou využity na nákup her a hraček do školní družiny.

NEVYHAZUJ! Z TOHO BY MOHLO BÝT...

Vážení spoluobčané, název jsem si vypůjčila z jedné publikace vydané Debrujáry.

Je ale pravda, že co je pro někoho odpad nebo nevyužívaná věc, může někomu jinému sloužit k činnosti. Chtěla bych Vás proto poprosit, pokud něco máte, co hodláte vyhodit a dojdete k názoru, že by to mohly využít děti pro činnost ve volném čase, přijďte se zeptat do družiny nebo jen zavolejte na 519 423 168 odpoledne paní Vavrikové.

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní Vítečkové, která nám věnovala bavlnky, paní Mahdalové za zbytky přízi, paní Střelcové za klubíčka vlny a chemlonu, paní Omastové za směs pastelek, které doma ležely nevyužity.

Na tábor jsme využili plátna ze starších povlečení, máme slíbené koberce na přírodní zahradu, potřebovali bychom nějaké kameny na zídku na spodní dvůr, využijeme také starší šicí stroj, nejlépe kufříkový, ale ne značku Nikoleta nebo Čajka.

Nechceme však ze školy budovat další sběrný dvůr, proto Vás prosím o předběžnou domluvu, také proto, že ne každý materiál je pro práci s dětmi vhodný.

Děkují vychovatelky školní družiny

SOUTĚŽ O BOLERADICKOU POVĚST

Vyhlásili jsme ji v Týdnu knihoven na téma Rarášek na Pasekách. Takováto pověst byla zapsaná v knize Pověsti z kraje Mrštíků a Herbena, avšak jen ve stručném a strohém konstatování. Proto bylo úkolem soutěžících dát ji novou fabulaci, tedy převyprávět ji jako příběh s určitým dějem. Tohoto úkolu se velice hezky zhostila naše škola, především žáci starších ročníků. Děti uplatnily svoji bohatou fantazii, což chceme ukázat na dvou příspěvcích. Nu a vybrali jsme práci zástupce obou pohlaví. Ostatní soutěžní práce můžete shlédnout na předvánoční výstavě, kde při sobotním kulturním programu budou všem účastníkům předány malé pozornosti a vítězům odměny.

Zmizení pokladu na Pasekách aneb co se stalo s Raráškem.

Tři sousedé, kteří se vydali najít poklad na Paseky, zděšení obrovským větrem, prchali dolů z kopce se schovat. Byli vystrašení natolik, že několik dnů se báli jen pohlédnout nahoru nad vesnici. Avšak po určité době, když se nic nedělo, povídá jeden soused: „Co myslíte, sousedé, co se tenkrát dělo tam na Pasekách?“ Druhý na to „To nevím, ale myslím, že bychom to měli zjistit.“ „To

né, to né,“ vykřikl třetí. „Já, já jsem měl tak živý sen, že mám pocit, že se nám něco stane.“ „Co se může stát?“ otázali se ti dva. „Zdálo se mi, že jsme znovu přišli ke zřícenině hradu a tam spatřili hroznou postavu.“ „Jak vypadala?“ „Byl to hrozný pohled. Tělo ověšené plameny.“ „Takže rarášek?“ „Ano, byl to ohnivý rarášek.“ „Dále jsem viděl, že za ním jsou dveře, nejspíš do podzemního sklepení a také jsem slyšel hlas, který mi říkal: Ty a tví společníci se znovu vrátíte sem na Paseky. Pak jsem se probudil.“ Ostatní nato řekli: „Jistě se tam vypravíme.“

Myšlenka, že by mohli najít poklad jim nedala spát, ale spát nemohli jak kvůli pokladu, ale i proto, že by jim rarášek mohl ublížit. Ale přesto se vydali nahoru a nesli sebou jen svítilny. Nejprve se jim šlo dobře, ale potom již jim nohy vážly, avšak nevzdali to. Po minutách nejistoty stáli na vrcholu a vydali se k jámě, kterou vykopali před vychřící, nic v ní však nebylo. Najednou se však opět zvedl tak silný vítr, až je odhodil a zvýšená hlína jim zaslepila oči. Pak uslyšeli obrovskou ránu. A tu všichni spatřili raráška jako ohnivou otep. Chtěli se dát na útěk, ale jeden z nich zvolal. „Sousedé stujtel“ Zůstali na místě a rarášek zmizel. Pak se před nimi otevřeli dveře do podzemní chodby, vešli dovnitř a rozsvítili svítilny, avšak nikde nic nenašli. Když se vraceli znovu se zvedl silný vítr, přímo tornádo a pak uviděli raráška s pokladem ve velké truhle. Jen zahlédli jak rarášek odlétl směrem k Pálavě a tam někde poklad ukryl. A pokud se nic nestalo, tak poklad je tam dodnes.

Aleš Víteček, 5. ročník

Rarášek na Pasekách

Od té doby co sedláci chtěli ukrást poklad, strážil jej rarášek na druhé straně Pasek, kde lidé z vesnice nedohlédli.

Jednou večer chudý mlynářský chasník se vydal nahoru, neboť se mu zachtělo pokladu. Prvně stanul na místě, kde rarášek hlídal dříve. Šel dál až spatřil raráška a ukryl se za křoví. Ten však Matěje zahlédl, ale nedal to znát. Matěj to nezjistil a tak se nestrachoval. Proto rarášek vyrazil k útoku, začal se motat kolem křoví, vydával strašidelné zvuky. Právě na věži kostela začala odbíjet půlnoc a tak rarášek na Matěje začal šlehat plameny. Ten se vyděsil natolik, že začal nařikat a volat o pomoc a tak silně, že za chvíli přiběhli lidé z vesnice. Když uviděli raráška a Matěje pustili se do něj a vytýkali mu, že jim neřekl, že jde hledat poklad. Pak se dohodli, že půjdou pro lopaty a budou kopat společně. Vše šlo dle plánu, ale najednou zadul vítr a šlehal plameny, lidé se vystrachovali a utekli dolů do vesnice.

Rarášek pak děkoval větru: „Bez tebe bych to asi nezvládl.“ Pak se vítr s raráškem skamarádili, ale rarášek řekl: „Těžko spolu budeme kamarádit, když jsi vítr a já oheň.“ Vítr mu však odpověděl: „Když budeš chtít, mohu tě proměnit ve vítr.“ Rarášek nebyl proti, ale namítl: „To je sice dobrý nápad, ale kdo bude tady hlídat ten poklad?“ Vítr si však věděl rady: „Pokud chceš, vezmeme poklad

sebou.“ Rarášek ochotně souhlasil, aby již nemusel hlídat. Pak vítr proměnil raráška ve vítr a spolu odletěli daleko do hor, kde se jim líbí a volně se tam prohánějí dodnes.“

Nikola Němcová, 5. ročník

CVIČENÍ PRO NAŠE NEJMENŠÍ

Už druhou zimu se scházejí maminky se svými nejmenšími dětmi ve školní tělocvičně na hodinku týdně, aby si pohrály, zasoutěžily, zkrátka aby ten dlouhý zimní čas nám veseleji a rychleji uběhl.

Snažíme se naše děti naučit nová říkadla, dětské písničky, kolektivní hry, soutěže (samozřejmě úměrné jejich věku 1 – 3 let) a jiné zajímavé dovednosti spojené s cvičením a pohybem. K tomu nám pomáhá vybavení školní tělocvičny, ale také hračky, které si děti nosí z domu.

Vím, že děti se na tuto chvíli vždycky moc těší, přidělené úkoly plní s nadšením a velkým nasazením. Pro ty malinké je to úžasný zážitek s viděním velkého prostoru, z rychlého dění, z něčeho nového kolem. S radostí se připojují k těm starším, kteří s pomocí svých rodičů zvládají ty náročnější úkoly.

Jitka Zoubková

PODĚKOVÁNÍ ZA PŘÍSPĚVEK NA ČINNOST ZUŠ V ROCE 2004

Vážený pane starosto,

dovoluji Vám, abych Vám co nejsrdečněji poděkoval za příspěvek 5.000,- Kč od Vaší obce, pro ZUŠ v Kloboukách u Brna. Díky Vaší přízni a podpoře jsme mohli zakoupit 3 koncertní zobcové flétny do třídy p. uč. Hany Krajčovičové v celkové hodnotě 11.963,- Kč.

Vyřídte prosím mé poděkování i všech našich učitelů a žáků, celému obecnímu zastupitelstvu za přízeň, které se nám od Vás tímto dostává.

Ještě jednou velmi děkuji.

Jindřich Demela

LÉKÁRNA ZA HUMNY – ANEB RAKYTNÍKOVÁ VITAMÍNOVÁ BOMBA

V současné době je moderní si stěžovat na různá onemocnění a bolesti těla. Při hledání pomoci se musí absolvovat mnoho obtížných procedur a ne vždy s úspěchem.

A přitom máme u nás „lékárnu“ za humny, kde můžeme najít lék na mnohé nemoci. Je to keř rakytníku řešetlákového, který lidé více znají jako okrasný a využívají ho pro dekorativní účely, přitom je to nedoceněný všelék. Zní to až neuvěřitelně, ale nejnovější literatura to potvrzuje jednoznačně.

A my máme to štěstí, že u nás roste a hlavně že má plody. Jeho pěstování je sice nenáročné, ale musí být zároveň vysázeny samčí i samičí rostliny a to je velice obtížné rozeznat, jinak neplodí.

Nu a co je na plodech, ale i listech, tak cenné? Je toho dost, ale jen to nejdůležitější. Je

nejvýznamnějším zdrojem vitamínu C v přírodě (10x více jak v černém rybízu), uplatňuje se pro léčení břišního tyfu a salmonely, léčbě žaludečních a dvanácterníkových vředů, posiluje růst vlasů, významně prospívá proti nachlazení, léčí popáleniny a nemoci z ozáření, působí proti rakovině a v USA se již používá k léčbě rakoviny žaludku a děložního čípku.

Jeho zpracování je mnohostranné - jako želé, džemy, sirupy, kompoty, sušený na čaje, a také jako likér. Tělo stačí dostatečně zásobovat vitamínem C, jedna kávová lžička za den. Plody nesmějí přijít do styku s kovy. Zvláštní zmínku zasluhuje rakytníkový olej, poněvadž jím se dá léčit většinu neduhů. Nejlepší olej je sibiřský z Ruska. Největší využití rakytníku má Rusko, Německo a USA.

Nevýhodou rakytníku je jeho náročný sběr, keře mají trny, plody nemají stopky a uchopením plody vytéká šťáva, proto jeho nejvýhodnější sběr je při teplotě -5°C . Tak lze nasbírat za hodinu více jak 1 kg.

A nakonec, kde jej nalezneme - na terasách pod Nedánovem.

Jan Horák

ORDINAČNÍ DOBY LÉKAŘŮ NA DOMĚ ZDRAVÍ V HUSTOPEČÍCH

Dětská ortopedie Doc. MUDr. Jan Poul

Telefon: 519 411 694, 519 411 690

Návštěvní hodiny:

Út 15,00 – 18,00

Neurologie MUDr. Jitka Grohová

Telefon: 519 413 720

Návštěvní hodiny:

Po 7,30 – 14,00

St 7,30 – 14,00

Pá 7,30 – 14,00

Interní ambulance MUDr. Lubomír Oliva

Telefon: 519 414 387

Návštěvní hodiny:

Po 8,00 – 14,00

Pá 8,00 – 14,00

Revmatologie MUDr. Petr Jonáš

Telefon: 519 411 696

Návštěvní hodiny:

	Ordinace	Odběry
Po	8,00 – 14,00	7,00 – 9,30
St	12,30 – 17,00	7,30 – 9,30
Čt	8,00 – 15,30	7,00 – 9,30
Pá	8,00 – 11,00	

Neurologie MUDr. Miroslav Špaček, CSc.

Telefon: 519 413 720

Návštěvní hodiny:

Út 8,00 – 14,00

Čt 8,00 – 14,00

Alergologie MUDr. Jana Teturová

Telefon: 519 414 387

Návštěvní hodiny:

Út 8,00 – 14,30

Ultrazvuk, echokardiografie MUDr. Blažena

Loučková

Telefon: 519 411 696, 519 411 693

Návštěvní hodiny:

Út 14,00 – 16,00 od 16,30

Echokardiografie 1x za 14 dní dle objednání

Chirurgická ambulance, RTG a laser MUDr. Petr

Jurák

Telefon: 519 411 694, 519 411 693

Návštěvní hodiny:

Po 7,30 – 15,30

Út 7,30 – 18,00

St 7,30 – 15,30

Čt 7,30 – 15,30

Pá 7,30 – 15,30

Oční optika Jak Kopčák

Telefon: 519 411 692

Otevírací doba:

Po 8,30 – 11,00 12,00 – 17,00

Út 8,30 – 11,00 12,00 – 16,00

St 8,30 – 11,00 12,00 – 17,00

Čt 8,30 – 11,00 12,00 – 17,00

Pá 8,30 – 11,00 12,00 – 16,00

Lékárna Mgr. Jarmila Nagyová

Telefon: 519 411 695

Otevírací doba:

Po 7,00 – 18,00

Út 7,00 – 18,00

St 7,00 – 18,00

Čt 7,00 – 18,00

Pá 7,00 – 18,00

So 7,30 – 11,00

VÝSLEDKY KOPANÉ**IV. TRÍDA, SKUPINA C, DOSPĚLÍ:**

1.S.Šitbořice A	13	10	2	1	49:15	32
2.S.Klobouky	13	9	1	3	35:19	28
3.Sok.Uherčice	13	8	2	3	35:15	26
4.S.Boleradice	13	8	0	5	31:22	24
5.S.Brumovice	13	6	3	4	34:24	21
6.S.Křepice B	13	7	0	6	25:29	21
7.S.V.Němčice B	13	6	2	5	29:23	20
8.S.Popice B	13	6	2	5	27:25	20
9.S.H.Bojanovice	13	6	0	7	21:24	18
10.S.Kobyly B	13	6	0	7	28:32	18
11.FC Hustopeče B	13	4	0	9	26:37	12
12.TJ Diváky	13	4	0	9	27:44	12
13.S.V.Hostěradky	13	2	2	9	11:42	8
14.S.Šitbořice B	13	1	2	10	12:39	5

OP DOROST, SKUPINA B:

1.FC Hustopeče	13	10	1	2	83:24	31
2.S.V.Němčice	13	10	1	2	66:11	31
3.S.Kobyly	13	10	1	2	48: 8	31
4.S.Křepice	13	9	2	2	67:17	29
5.S.Nosislav	13	8	2	3	32:21	26
6.S.Krumvíř	13	7	1	5	38:43	22
7.S.Uherčice	13	6	2	5	57:24	20
8.S.Brumovice	13	6	1	6	31:37	19
9.S.Bořetice	13	5	1	7	28:29	16
10.S.Ivaň	13	4	1	8	32:45	13
11.S.Boleradice	13	3	2	8	17:44	11
12.Dyn.V.Dvůr	13	2	3	8	16:52	9
13.SK Vranovice	13	2	0	11	17:51	6
14.S.Klobouky	13	0	0	13	3:129	0

ZÁKL.ŽÁK SOUTĚŽ, SKUPINA C:

1.S.Krumvíř	7	5	2	0	28: 8	17
2.S.Šitbořice	7	4	1	2	19: 8	13
3.Družst.Vrbice	7	4	0	3	19:17	12
4.S.Nosislav	7	3	2	2	24:12	11
5.S.Křepice	7	3	1	3	13:16	10
6.S.Boleradice	7	3	0	4	13:12	9
7.S.Bořetice	7	1	3	3	12:15	6
8.S.Brumovice	7	0	1	6	6:46	1

OKRESNÍ SOUTĚŽ ZÁKL. SKUPINA C:

1.S.Boleradice	8	7	0	1	34:11	21
2.S.Pouzdrány	8	7	0	1	34:11	21
3.FC Hustopeče	8	5	0	3	30:15	15
4.S.Šakvice	8	4	1	3	20:13	13
5.S.Šitbořice	8	4	0	4	22:23	12
6.S.Křepice	8	3	2	3	27:22	11
7.S.V.Němčice	8	3	1	4	32:23	10
8.Sj.V.Pavlovice	8	1	1	6	18:48	4
9.S.Nosislav	8	0	0	8	8:54	0

CO SE USKUTEČNILO

- Divadelní představení:
Strakonický dudák – DS Boleradice
Maryša – DS Starovičky
Každý něco pro vlast – DS Břeclav
- Martinské hody

PŘIPRAVUJE SE

- 18. a 19. 12. 2004 – Výstava „Zima na vsi“ –
Veřejná obecní knihovna
- 24. 12. 2004 – Půlnoční mše
- 25. 12. 2004 – Vánoční zpívání – Orel
- 31. 12. 2004 – Silvestr v Kavárně na radnici.
Informace u paní Bučkové
- 1. 1. 2005 – Turnaj ve stolním tenise – TJ Sokol
- 22. 1. 2005 – 1. Vesnický ples – organizace a spolky v obci

*Krásné a klidné vánoční svátky, celý příští rok
naplněný pohodou, zdravím a životními úspěchy Vám
přeje zastupitelé a pracovníci obecního úřadu.*